



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z



Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

Număr operator de date: 759

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
Persoana fizică X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de persoana fizică X din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente;
- Z lei - penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z din data de Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z, persoana fizică X din Z aduce următoarele argumente:

- menționează că inspectorii fiscali au reținut că în perioada2005 –2009 a încheiat tranzacții imobiliare care au depășit plafonul de scutire la plata taxei pe valoarea adăugată prevăzută în art. 152 alin. 2 din Codul fiscal, respectiv a încheiat Z tranzacții fără a depăși plafonul de scutire de TVA și Z de tranzacții care s-au încheiat după data la care trebuia să se înregistreze ca plătitor de TVA;

- arată că la data de2007 a atins plafonul minim ce reprezintă contravaloarea sumei 35.000 Euro, inspectorii fiscali au reținut că de la această dată pentru tranzacțiile încheiate ulterior, datorez TVA, potrivit dispozițiilor art. 127 alin. (2) din Codul Fiscal;

- precizează că dacă prima condiție privind exploatarea bunurilor este întrunită, respectiv acestea au fost valorificate, a doua condiție nu este îndeplinită, adică activitatea nu este cu caracter de continuitate, deoarece vânzarea și cumpărarea unui bun este o activitate discontinuă, ocazională ori potrivit nevoilor fiecărui proprietar în parte, iar condiționarea de către Codul fiscal a obligației de plată a TVA numai de către persoanele care sunt avute, respectiv au avere, este neconstituțională, creând discriminare între cetățenii aceluiași stat;

- susține că nu este posibilă aplicarea prevederilor Codului fiscal față de persoanele căsătorite care înstrăinează bunuri enumerate în Codul fiscal, susceptibile de a plăti TVA, iar obligația înregistrării ca plătitor de TVA se poate realiza numai după un eventual partaj al bunurilor comune ale soților când unul dintre soți alege să înstrăineze bunul căzut în lotul său, în cazul în care veniturile depășesc plafonul de 35.000 Euro și vânzările sunt continue, fără întrerupere;

- consideră că majorările de întârziere au fost calculate incorect de la data încheierii tranzacțiilor și nu de la data expirării termenului acordat la art. 111 din Codul de procedură fiscală pe motiv că accesoriile pot fi calculate numai după expirarea termenului care curge în funcție de data comunicării deciziei de impunere.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

În perioada2005 –2009 persoana fizică X, împreună cu soția X din Z, au desfășurat un număr total de Z de tranzacții imobiliare (cu terenuri intravilane și extravilane), având caracter de continuitate, și anume: Z tranzacții în 2005 în valoare totală de Z lei

pe fiecare dintre soți, Z tranzacție în 2006 în valoare de Z lei/ fiecare soț, Z tranzacții în 2007 în valoare totală de Z lei/ fiecare soț, Z tranzacții în 2008 în valoare totală de Z lei/ fiecare soț și Z tranzacții în 2009 în valoare de Z lei pe fiecare membru al familiei.

Din cele Z tranzacții imobiliare realizate de familia X în perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat că:

- Z tranzacții au fost derulate înainte de depășirea de către cei doi soți a plafonului de scutire de TVA;
- Z tranzacții au fost efectuate de la data depășirii plafonului de scutire de TVA până la data la care aceștia au devenit plătitori de TVA;
- Z tranzacții sunt după data la care trebuiau să se înregistreze ca plătitori.

Din documentele puse la dispoziție de contribuabil, corelate și cu datele din declarațiile informative 208 depuse la organul fiscal teritorial de birourile notariale unde au fost autentificate tranzacțiile, reiese că în cursul anilor 2005, 2006 și 2007, până în luna decembrie, familia X a derulat tranzacții imobiliare sub plafonul de scutire de TVA în sumă de 200.000 lei în anii 2005 și 2006 și în sumă de 119.000 lei în anul 2007.

La data de2007 prin tranzacția cu nr. 20, respectiv contractul autentificat sub nr. Z, au depășit plafonul legal de scutire de la plata TVA (echivalentul a 119.000 lei), realizând o cifră de afaceri de Z lei pe fiecare dintre cei Z membri ai familiei, astfel încât aveau obligația să solicite înregistrarea ca plătitori de TVA în primele 10 zile din luna ianuarie 2008, devenind efectiv plătitori începând cu data de 1 februarie 2008 cu obligația de a depune deconturile de TVA la termenele legale.

În anul 2008, începând cu luna februarie după depășirea plafonului de scutire de TVA soții X au efectuat Z tranzacții imobiliare care fac obiectul impunerii (operațiuni taxabile) în valoare totală de Z lei (Z lei pentru fiecare dintre soți), respectiv:

- contractul nr. Z pentru un teren intravilan cu valoarea de Z lei;
 - contractul nr. Z pentru un teren intravilan cu valoarea de Z lei,
- iar în luna aprilie 2009 figurează cu Z tranzacție privind un teren intravilan din care s-au obținut venituri în sumă de Z lei potrivit contractului nr. Z.

Prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra valorii bunurilor imobile tranzacționate (terenuri intravilane) după2008 în valoare totală de Z lei în anul 2008 și Z lei în anul 2009, organele de inspecție fiscală au stabilit că persoana fizică X din Z (desemnat cu ocazia inspecției fiscale să îndeplinească obligația înregistrării în scopuri de TVA pentru tranzacțiile cu imobile deținute în coproprietate cu soția) datorează bugetului de stat TVA în sumă de Z lei ($Z \text{ lei} \times 19 \times 100 / 119 = Z \text{ lei}$).

Pentru neplata la termenele de scadență a taxei pe valoarea adăugată de plată au calculat majorări de întârziere și dobânzi în sumă de Z lei pe perioada2008 -2011 și penalități de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2010 –2011.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică X are domiciliul în loc. Z nr. Z, com. Z, jud. Z și CNP Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă persoana fizică X datorează bugetului de stat obligațiile fiscale în sumă totală de Z lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere stabilite de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care acesta nu s-a înregistrat în scopuri de TVA la depășirea plafonului de scutire, pentru activitatea de vânzări de terenuri desfășurată împreună cu soția.

În fapt, persoana fizică X din Z a efectuat în perioada2005 –2009 împreună cu soția X, operațiuni de vânzări - cumpărări de bunuri imobile (Z de tranzacții cu terenuri extravilane și intravilane), însă nu a solicitat organului fiscal înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la depășirea plafonului de aplicare a regimului special de scutire în luna decembrie 2007 și nu a colectat și plătit la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor în sumă totală de Z lei din tranzacțiile taxabile cu bunurile deținute în coproprietate efectuate după data la care trebuia să devină plătitor de taxă pe valoarea adăugată, respectiv pe perioada 01.02.2008 – 30.06.2009.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 126 alin.(1), art. 127 alin.(1) și (2) și art. 128 alin.(1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

”Art. 126. – Operațiuni impozabile. (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin.(1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin.(2);

[...]

Art. 127. - (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin.(2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

[...]

Art. 128. - (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, operațiunile care constituie livrări de bunuri efectuate în România de către persoane impozabile, adică persoane ce desfășoară în mod independent activități economice de natura celor desfășurate de comercianți, din care se obțin venituri cu caracter de continuitate, în cazul de față activitatea comercială desfășurată fiind cea privind tranzacțiile imobiliare, se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, fiind operațiuni impozabile.

De altfel, operațiunile desfășurate de către persoana fizică X și soția sa constituie livrări de bunuri, deoarece în baza contractelor de vânzare - cumpărare derulate s-a realizat transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobiliare de la proprietari către alte persoane.

De precizat este faptul că, pentru stabilirea bazei impozabile și a taxei pe valoarea adăugată datorată de petent în numele său și al soției, organele de inspecție fiscală au luat în considerare doar operațiunile de vânzări – cumpărări de terenuri intravilane, considerând că acestea sunt construibile și deci taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, iar cele extravilane nu sunt construibile și sunt scutite de taxă, fiind aplicabile prevederile art. 141 alin.(2) lit. f) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal referitoare la scutirea de taxa pe valoarea adăugată a livrărilor de terenuri, altele decât terenurile construibile, unde se arată:

”Art. 141. - (2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, **scutirea nu se aplică pentru livrarea unei**

construcții noi, a unei părți a acesteia sau a **unui teren construibil**, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.”, completate cu cele ale pct. 23 alin.(2) și pct. 37 alin.(6) din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care menționează că:

”23.(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100 / 119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100 / 109$ în cazul cotei reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/ sau prestărilor de servicii direct către populație pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin.(7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

[...]

37.(6) În aplicarea art. 141 alin.(2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism.”

Prin urmare, deoarece contestatorul nu a prezentat pentru niciunul dintre cele 3 terenuri intravilane tranzacționate după depășirea plafonului de scutire, dovezi (certIFICATE de urbanism) din care să rezulte calificarea terenurilor drept neconstruibile, adică terenuri pe care nu pot fi executate nici un fel de construcții, pentru operațiunile de vânzări ale terenurilor în cauză acesta avea obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată.

Totodată, întrucât prețurile de vânzare la care au fost tranzacționate terenurile cuprind inclusiv taxa pe valoarea adăugată, prin urmare asupra valorii de impozitare în sumă de Z lei rezultată potrivit Situației tranzacțiilor derulate în perioada 2005 – 2009 (anexă la raportul de inspecție fiscală) întocmită de organele de control în baza contractelor de vânzare cumpărare încheiate pe fiecare perioadă, s-a aplicat procedeul sutei mărite, rezultând de plată în sarcina contestatorului taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei.

În speță, sunt aplicabile și prevederile art. 152 alin.(1) și (6) și art. 153 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

”Art. 152. - (1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb

comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin.(1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin.(2) lit. b).

[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin.(2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, **organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente**, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

[...]

Art. 153. - (1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin.(2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/ sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

[...]

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin.(1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon.”, coroborate cu dispozițiile pct. 62 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se specifică:

”(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea **vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri**

de taxa conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxa dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal; [...].”

Ca atare, în cursul lunii decembrie 2007 fiind depășit plafonul de scutire prin veniturile realizate în sumă de Z lei, contribuabilul avea obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, considerată a fi prima zi a lunii ianuarie 2008, urmând să dețină calitatea de plătitor de taxă începând cu luna următoare, respectiv de la 01.02.2008.

Așadar, întrucât contestatorul nu și-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și privind evidența operațiunilor și plata taxei datorate, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea taxei pe valoarea adăugată pe care acesta avea obligația să o colecteze începând cu data de la care trebuia să devină plătitor de taxă pe valoarea adăugată, fapt nerealizat de către acesta.

Cu privire la caracterul de continuitate, se reține că în situația de față petentul pe parcursul celor 4 ani verificați (.....2005 –2009) a efectuat Z de tranzacții privind vânzări de terenuri în coproprietate cu soția sa și a obținut în permanență venituri din aceste operațiuni, după cum se precizează, de altfel, și la pct. 3 alin. (1) din Normele metodologice date în aplicarea art. 127 din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare:

”3.(1) În sensul art.127 alin.(2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin.(2) din Codul fiscal. [...].”

Pe cale de consecință, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că persoana fizică X din Z **are de plată taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă tranzacțiilor cu terenuri** în valoare totală de Z lei, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la invocarea din contestație că nu pot fi aplicate prevederile Codului fiscal față de persoanele căsătorite care înstrăinează bunuri comune, susceptibile de a plăti TVA și aceștia ar putea să se înregistreze ca plătitori de TVA numai după un eventual partaj al

bunurilor și înstrăinarea bunurile sale, precizăm că nu se susține și nu poate fi luată în considerare la soluționarea cauzei, întrucât organele de control au avut în vedere cota-parte ce îi revine fiecăruia dintre soți din veniturile obținute și au efectuat impunerea doar după ce veniturile fiecăruia dintre soți în parte a depășit plafonul de scutire de 35.000 Euro, desemnându-l cu ocazia inspecției efectuate pe domnul X să îndeplinească obligațiile de plătitor de TVA în numele familiei, în conformitate cu prevederile pct. 3 alin.(6) din Normele metodologice date în aplicarea art. 127 din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare:

“(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.”

Referitor la **majorările de întârziere și dobânzile în sumă de Z lei** aferente taxei pe valoarea adăugată sunt datorate potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul fiind calculate ca măsură accesorie în raport cu debitul de bază, potrivit prevederilor art. 115(1) și 116(1), devenite art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și Ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 39 și 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„Art. 120¹. - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

În raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de persoana fizică X din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

